

DESIRE®

Cat Schieldová
Rachelina
tajemství

 HARLEQUIN®
TM

CAT SCHIELDOVÁ

RACHELINA
TAJEMSTVÍ

PŘEKLAD

PETR KOVÁCS

Milá čtenářko,

ve všech dubnových příbězích se můžete setkat s poměrně nestandardními důvody vztahů hlavních hrdinů. Tak třeba v povídkách Rachelina tajemství a Svatba naslepo jsou hlavní motivací hrdiny nevyřízené účty z minulosti. V romanci Záskok za nevěstu jsme zase svědky desetiletého vztahu nevztahu plného nevyřčených pocitů a emocí, který by většina lidí už dávno vzdala. A přesto i přes handicap spousty nedorozumění, starých zranění a nahromaděné hořkosti, přesto všechno si láska dokáže prorazit cestu do zkamenělých srdcí a dokáže překonat letitý skepticismus... Ano je to tak, touha a naděje neopouští lidská srdce, a tudíž ani srdce mých hrdinů.

Přeju Vám ničím nerušené chvíle nad knihou.

S láskou

Váš Harlequin

Cat Schieldová

**RACHELINA
TAJEMSTVÍ**

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Unfinished Business

První vydání:
Harlequin Books, 2012

Překlad:
Petr Kovács

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyřhová

© 2012 by Catherine Schield
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o., Warszawa 2026 (Rachelina tajemství: 2014 by Harlequin Polska sp. z o.o.)
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla v jakémkoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Aniž by byla jakkoli omezena výlučná práva autora, spoluautora a vydavatele, je jakékoli neautorizované využití této publikace k trénování generativních technologií umělé inteligence (AI) výslovně zakázáno. Společnost HarperCollins rovněž uplatňuje svá práva podle čl. 4 odst. 3 směrnice o jednotném digitálním trhu 2019/790 a výslovně vylučuje tuto publikaci z výjimky pro těžbu textů a dat.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A. Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa
info@harpercollins.pl
www.harpercollins.pl
www.harpercollins.cz

ISBN: 978-83-291-2560-4 (EPUB)
ISBN: 978-83-291-2561-1 (MOBI)
ISBN: 978-83-291-2562-8 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

„Ty?“ To slovo mu vyklouzlo jako nevlídné obvinění.

„Ahoj, Maxi.“

Rachel Lansingová se na toto setkání chystala celý den, snažila se obrnit, ale nyní, když ten obávaný okamžik konečně nastal, zjistila, že je všechno ještě mnohem horší, než se obávala. Max Case do ní zabodl pohled svých ocelově šedých očí a Rachel měla rázem pocit, že do ní plnou rychlostí vrazil nákladák.

Zatnula ruce v pěst a pokoušela se nevnímat jeho široká ramena, která jí blokovala výhled na zbytek vkusně vyzdobené vstupní haly s uklidňujícími modrými stěnami, na kterých visely úžasné, drahocenné originály.

Zdá se jí to, nebo Max ještě vyrostl? Připadal jí mohutnější a přímočařejší, než jakého si ho pamatovala z doby, kdy býval jejím vynalézavým a obratným milencem. Vzpomínky na jejich vztah ji dodnes pronásledovaly ve snech. Možná jí jen zarazil jeho černý oblek a stříbrná kravata. V obleku vypadal o mnoho agresivněji a neústupněji než nahá fantazie, která se jí tak často zjevovala ve spánku.

Potlačila neodbytné nutkání prchnout a již nikdy

se sem nevracet. Zvedla se z pohodlné klubovky v prostoru recepcce a dávala si záležet, aby na sobě nedala ani v nejmenším znát nervozitu. Kolena se jí ale klepala jako studentce před maturitou. Udržet se v tomto uvolněném stavu však vyžadovalo veškeré úsilí, jehož byla v daném okamžiku schopná. Kolena se ne a ne uklidnit.

No tak se konečně seber! domlouvala si v duchu. *Když se tady před ním rozklepeš jako sulc, ničemu tím nepomůžeš.*

„Dík, že sis na mě udělal čas,“ vypravila ze sebe a napřáhla k němu ruku. Nepřekvapilo ji, že ji zcela ignoroval. Alespoň si nevšimne, jak má zpocenou dlaň, vyhodnotila situaci.

Protože i nadále mlčel, nezbylo jí než začít sama. „Mám opravdu radost, že se Andreji narodil zdravý chlapeček. Přinesla jsem jí pár hloupostí do začátku,“ pokračovala a ukázala hlavou na dvě tašky, které držela v ruce. Jedna růžová, jedna modrá. Dárky koupila již před týdnem a nyní ji mrzelo, že neuvidí, jak se bude jeho asistentka Andrea tvářit, až je rozbalí.

„Co tady děláš?“

„Měla jsem domluvenou schůzku s Andreou.“

„Posílá tě pracovní agentura?“

„I tak se to dá říct,“ přikývla a podávala mu svoji navštívenku. „Až na to, že ta agentura je moje. Vlastním ji.“ Ani trochu se nepokusila skrývat svoji hrdost na to, čeho se jí podařilo dosáhnout.

Díval se na vizitku v ruce a přejížděl po ní prstem. „Rachel... Lansingová?“

„Moje jméno za svobodna.“ Rachel si vlastně nebyla jistá, proč mu tuto nepodstatnou informaci sděluje. Těžko tím přece změní, co si o ní Max myslí.

„Jsi rozvedená?“ zareagoval rychle.

Přikývla. „Už čtyři roky.“

„A teď máš tady v Houstonu pracovní agenturu?“

Ano. Od doby, kdy se ze spropitného z plážové restaurace v Alabamě zoufale snažila uživit nejen sebe, ale i sestru, o kterou se starala, uplynulo již hodně vody. I přesto si ještě stále nedokázala zvyknout na skutečnost, že se má opravdu dobře.

„Líbí se mi, že jsem svým vlastním pánem,“ pus-tila se téměř proti své vůli do vysvětlování. „Firma není velká, ale pořád roste.“

A poroste ještě rychleji, až se přestěhuje do větších kanceláří a najme více lidí. Místo už měla. Vynikající lokalitu, která by na trhu nevydržela dlouho. Musela proto jednat rychle. Včera podepsala smlouvu a nyní v duchu doufala, že jí odměna za umístění dočasné asistentky v *Case Consolidated Holdings* zajistí poslední část prostředků k tomu, aby se mohla přestěhovat. Možná si potom konečně přestane dělat starosti a začne se dívat dál do budoucnosti. Nyní, po nečekaném setkání s Maxem, se jí však opět zmocnil strach. Odměna, na kterou tolik spoléhala, byla náhle nejistá. Co když Max z dohody vycouvá? Její sen o nové kanceláři by se rázem rozplynul. Musela by smlouvu zrušit.

Proč sem nemohl raději zajít Devon, její pravá ruka a především zkušený specialista? Pracovní trh a vše, co s ním souviselo, měl v malíčku. Dohoda s Maxem by mu jistě nečinila potíže. Což se o ní říct nedá. Bohužel, Devonovu matku odvezli včera do nemocnice s podezřením na zánět žlučníku. Čeká ji operace a bude jistě lepší, když u ní Devon po zákroku pár dní zůstane. Pro Rachel byla rodina vždy na prvním

místě a neměla problém Devonovi s jeho prosbou vyhovět.

„Kolik asistentek jsi nám sem už sehnala?“ zajímal se Max a jeho pronikavý pohled si ji ani na okamžik nepřestával prohlížet.

„Pět,“ odpověděla a zastrčila si ruku do kapsy kabátku kostýmku, protože jednoduše nevěděla co s ní.

„První byla Missy, pracovala pro Sebastiana.“

„Takže za všechno vlastně můžeš ty?“

Rachel se zachvěla, jako by z jeho měkkého hlasu vycítila skrytou hrozbu. „Slyšela jsem, že byla nedávno povýšena na ředitelku komunikace s veřejností.“ A vzala si Sebastiana, Maxova bratra. I to dokazovalo, že uměla vybrat ty správné lidi.

„To tedy znamená, že s námi spolupracuješ už čtyři roky?“ jeho hlas nyní zněl jako vrčení hlídacího psa.

Rachelina nervozita prudce stoupala. „Asi tak.“

„Proč máš agenturu právě tady?“

Když ho tehdy v Alabamě opustila, nechtěl ji už nikdy v životě vidět. Napadlo ho, že ho možná záměrně pronásleduje. Nemůže být přece náhoda, že se ukázala právě v jeho společnosti.

„Přestěhovala jsem se sem kvůli sestře. Studovala tady na univerzitě a má tu kamarády. Přišlo nám logické se v Houstonu usadit natrvalo.“

Její odpověď naznačovala, že ona sama v Alabamě žádné přátele neměla. Maxův pronikavý pohled nabyl na zvědavosti. Jeho intenzita v ní vyvolala chvění. Od jejich posledního intimního setkání uplynulo již pět let, ale zdálo se, že jeho fyzická blízkost na ni má stejně elektrizující dopad jako tehdy.

„Mám tady v budově ještě tři klienty. Je to velký mrakodrap. Nejste tu sami,“ vysvětlovala a cítila, jak

se jí vrací sebevědomí. S řediteli nejrůznějších firem jedná už mnoho let a pokaždé si uměla poradit. „Skutečnost, že tu máte už pět mých asistentek, a přitom jsme se za celou tu dobu ani jednou nesetkali, by ti snad mohla naznačit, že můj zájem o tvoji firmu je čistě profesionální.“

Prohlížel si ji jako policajt vyšetřující vraždu. „Musíme si promluvit.“

„Myslela jsem, že přesně to už děláme,“ odpověděla.

Kdysi před lety se mu její prostořekost líbila. Rachel však pochybovala, že dnes tomu bude stejně. Je těžké nenávidět někoho pět let, ale jestli toho byl někdo schopen, byl to právě Max Case.

„Tohle vyřešíme jinde,“ ukončil rozhovor na chodbě. Rázně se otočil a zamířil do své kanceláře, do útrob ředitelství své společnosti. Automaticky předpokládal, že půjde za ním. Tak panovačný byl ale vždycky.

Cítila, jak jí na tváři vyskákaly červené skvrny. Nic nechápala, ale kdesi v hloubi jejího těla se přihlásila o slovo touha. Najednou se nedokázala pohnout. Co se to s ní děje? Vzpomínky na čtyři dny strávené před lety s Maxem jí zaplavily vědomí jako nezkrotná povodeň. Rachel se zoufale snažila vzpamatovat. Její moratorium na sex a muže i nadále platilo, ale právě teď bylo pod těžkou palbou. Představa jeho nahého těla, jeho doteků... Ne, sexuální fantazie si právě teď rozhodně nemůže dovolit, ne pokud usiluje o fungující, profesionální vztah.

Max zmizel za rohem. Měla poslední šanci utéct. Najít si rychle nějakou výmluvu a nechat Devona, aby celou záležitost dořešil.

Zatnula ruce v pěst. Dokáže to. Musí. Na provizi z nalezeného zaměstnance teď závisí celá její budoucnost.

Před pěti lety se ne zrovna lehkou cestou poučila o tom, jak moc se nevyplatí před problémy utíkat. Od té doby se již ke všem, které jí osud postavil do cesty, stavěla čelem. Ukáže Maxovi, co pro něj může udělat, vezme si od něj šek s odměnou a hurá k lepším zítřkům. Koupí si láhev šampaňského, napustí si vanu plnou bublinek a vychutná si vítězný okamžik. Stěhování do větších a lepších kanceláří může začít. A to vše stojí a padá na této schůzce.

Přinutila se pohnout. Krok za krokem nabývala odvalu. Přesvědčí Maxe, že její agentura mu najde tu nejlepší asistentku, a pak rychle pryč odsud.

Konečně před sebou spatřila rozlehlou, přímo obří kancelář s jeho jménem. Odhodlaně překročila práh.

„Neztratila ses náhodou?“ přivítal ji.

„Zastavila jsem se u Sabriny a nechala jsem tam dárky pro Andreu,“ vysvětlovala své zdržení.

Zvědavě se rozhlížela kolem. Když spolu před lety strávili ty kouzelné čtyři dny plné vášně, vyprávěl jí o své rodině a o tom, že miluje rychlé vozy. O práci se však odmítal bavit. Až do okamžiku, kdy se před čtyřmi lety seznámila se Sebastianem, vlastně netušila, že její Max je právě Maxem z *Case Consolidated Holdings*.

Na zdi byly fotografie, na nichž se Max spokojeně opíral o několik ze svých závodních vozů. Pod paží držel přílbu a z jeho výrazu vyzařovalo neochvějné sebevědomí. Na policích stály poháry a vyhrané trofeje.

„Dala ses ostříhat,“ konstatoval a zavřel za ní dveře. Rázem si připadala jako v pasti.

Pátrala mu v očích, ale jeho výraz byl neproniknutelný, ani náznak jakýchkoli emocí. Působil jako nedobytná pevnost.

„Nikdy jsem je nechtěla mít dlouhé,“ namítla. Její bývalý muž na tom ale trval.

Na rtech jako by se mu objevil nepatrný úsměv. Pochopil snad, že se opravdu snažila vypadat co nejvšedněji? Obyčejný, spíše beztvary šedý kostým, krátké vlasy, žádné šperky, jen obyčejné hodinky, lodičky prakticky bez podpatků, téměř žádný make-up. Vypadala opravdu nudně, ale věcně, kompetentně a profesionálně. Nikdy nepatřila k ženám, o kterých by muži snili ve svých fantaziích. Pro většinu z nich byla příliš plochá a hubená. Na střední škole mohla doufat jen v to, že si mezi svými vrstevníky najde kamaráda. Hrála s kluky fotbal, košíkovou i baseball. To bylo asi tak vše.

Právě proto vůbec netušila, jak je možné, že po ní tehdy Maxwell Case, muž, který mohl mít každou ženu, na níž si jen ukázal, tolik zatoužil.

Kanceláři dominoval obrovský stůl z tmavého třešňového dřeva. Max ale zamířil k pohovce v rohu a ukázal na jedno z mohutných křesel před ní. Rachel se posadila na okraj a držela si na klíně kabelku jako štít.

„Hned zítra ráno tady potřebuju novou asistentku,“ oznámil jí nesmlouvavě.

Rachel nepočítala s tím, že jeho stávající asistentka Andrea porodí o dva týdny dříve. To byla pochopitelně komplikace. Momentálně neměla k dispozici nikoho, kdo by byl natolik kvalifikovaný, aby mohl hned zítra nastoupit. „Mám pro tebe dokonalou kandidátku, ale musel bys to vydržet do pondělí.“

„To je pozdě.“

Představa provize a s ní i nových kancelářů brala rychle za své. „Jsou to jen dva dny. To přece můžeš bez asistentky vydržet.“

„Andrea odešla teprve dneska a už teď jsem pozadu. Makáme na rozpočtu na příští rok a já potřebuju někoho, kdo bezodkladně naskočí do rozjetého vlaku. Někoho s organizačními schopnostmi, někoho na světové úrovni.“ Znovu do ní nesmlouvavě zabořil svůj pohled. „Někoho jako jsi ty. Jsi přesně to, co mám na mysli.“

Z jeho očí sálal spalující žár. Před pěti lety přesně takový žár prorazil všechny její obranné štíty. Hodila za hlavu rozum i opatrnost a chovala se jako smyslů zbavená. Vrhla se mu do náruče a ani na okamžik nepřemýšlela o následcích.

Nakonec to dopadlo tak, že ji začal nenávidět, a jediný pohled do jeho očí ji přesvědčil, že čas jeho nenávist rozhodně neutlumil. Jen z ní učinil dokonalý nástroj pomsty.

Zmocnil se jí téměř panický strach. Najednou měla pocit, že se její malý svět hroutí jako domeček z karet. „Mě ale mít nemůžeš.“

Její prohlášení se ještě stále chvělo ve vzduchu.

Není pravda, že ji nemůže mít.

Jako svoji asistentku určitě.

Tohle je jeho volba, ne její.

Její vůně v něm probouzela vzpomínky. Připomněla mu opojnou chuť jejich touhy.

„Opravdu chceš zklamat svého dlouholetého klienta?“ přitlačil ji ke zdi.

„Ne. To samozřejmě nechci,“ namítna a znovu

ucítila, jak se jí tváře barví dočervena. „Nemůžu ale hodit všechno za hlavu a dělat ti asistentku.“

„Tak mi najdi někoho, kdo tě nahradí.“ Zašklebil se na ni nepřívětivým úsměvem.

„Chceš po mně nesplnitelné.“

„Když myslíš. Můžu zavolat někoho jiného. Nejsi jediná personální agentura v Houstonu.“ Přes obličej jí přeběhl zděšený výraz. Nyní byla v sázce její profesionalita. Postavil před ni výzvu, jak daleko je ochotna zajít, aby uspokojila požadavky klienta, jak moc potřebuje jeho zakázku. „Jsem si jistý, že najdu agenturu, která mi zajistí, co potřebuju.“

„To dokáže i ta moje,“ procedila sevřenými rty.

Mlčky jí zíral do tváře. Všechny jeho instinkty mu napovídaly, aby ji nechal jít, tak jako by to udělal s každým jiným dodavatelem, který není schopen splnit jeho podmínky.

Ještě stále však spolu mají nevyřízené účty a Max se rozhodl, že jejich případu dodá velkolepý konec. Čtyři dny, které s ní tehdy strávil, zdaleka nestačily spálit všechnu vášeň, kterou v něm probudila. Ještě stále ji chce, tolik už pochopil, i když se mu to ani trochu nelíbilo. Jak dlouho mu jeho zájem vydrží, to ani v nejmenším netušil. Ze zkušeností však věděl, že jeho vzplanutí zpravidla netrávají déle než dva měsíce.

Až se jí nabaží, ukončí ten příběh sám a podle svých pravidel.

„Fajn,“ vydechla rozhodně. „Na ty dva dny tady zaskočím.“

„Paráda,“ pochvaloval si.

Stála proti němu mlčky, připravená se na místě otočit a zmizet. Něco jí však zadrželo a bránilo jí odejít. Podívala se mu do tváře. „Proč mi to děláš?“

„Dělám co?“ nechápal.

„Proč trváš na tom, abych ti dělala asistentku do té doby, než najdu náhradu?“

„Protože už jsi tady. Je to výhodné.“

Tak jednoduché to ovšem nebylo. Opravdu ji potřeboval. Téměř padal pod náporům práce. Jeho ředitelé mu již před týdnem připravili konečné verze svých prodejních prognóz a rozpočtů na příští finanční rok. Zemí lomcuje hospodářská krize a kontrola nad výdaji a zvýšení obratu jsou nyní veličiny důležitější než kdykoli předtím. Holding vlastnil více než dvanáct společností a každá z nich operovala na úplně jiném trhu a ve zcela jiném odvětví. Bylo tedy i pro něj výzvou nashromáždit všechna potřebná data ze všech zdrojů a vyhodnotit je ku prospěchu celku.

Andrea znala společnost stejně dobře jako on a její ztráta mu závažným způsobem narušila rozvrh.

„Jsi si jistý, že o nic jiného tu opravdu nejde?“ položila mu nečekanou otázku.

„A o co jiného by podle tebe mělo jít?“ předstíral, že netuší, kam svým dotazem míří.

„Možná pomsta za to, jak to mezi námi tenkrát skončilo?“ napověděla mu a připomněla mu, že jeho zoufalá situace a opravdu naléhavá potřeba maximálně kompetentní asistentky byla jen jedním z důvodů, proč ji požádal, aby se funkce dočasně ujala.

„Je to čistě obchod.“ Ve skutečnosti s potěšením konstatoval, že uhádla jeho postranní důvody. Nebo alespoň jejich část. Hra bude hned o něco zajímavější.

„Takže už na mě nejsi naštvaný?“ zjišťovala.

Ano. Přesně tak. Jeho hněv je stále stejně silný.

„Po pěti letech?“ divil se naoko. „To snad nemůžeš myslet vážně.“

Jeho podráždění na ni nemělo žádný vliv. „Před pěti lety jsi mi dal jasně najevo, že už mě nechceš do smrti vidět.“

„Protože jsi mi zapomněla říct, že jsi vdaná. To byla dost podstatná informace, nemyslíš?“ Snažil se udržovat klidný, věcný tón, ale ani tak nedokázal zamaskovat, že se dostává do pěkně nebezpečné nálady. „I když jsem ti řekl, jak moc se mi nevěra přičí a jak téměř zničila manželství mých rodičů. Přesto všechno sis se mnou začala mimomanželskou avantýrku a bylo ti fuk, že o tom nemám ani tušení.“

„Už předtím jsem od manžela odešla.“

Zhluboka se nadechl, aby uvolnil tlak, který ho tížil na prsou. „Když se ale znovu objevil, neváhala jsi ani chvíli a vrátila ses k němu.“

„Tenkrát to bylo hodně složité.“

„Já ale žádné komplikace neviděl, jen samé lži.“

„Procházela jsem tehdy těžkým obdobím. To, že jsem tě potkala, mi pomohlo, abych na to na chvíli zapomněla.“

„Takže jsi mě jen využila.“

Naklonila hlavu nepatrně na stranu a prohlížela si ho pozorným pohledem. „Myslím, že to s tím využitím bylo vzájemné,“ opravila ho.

Jeho oči po ní hladově slídily. Rachel rozhodně nebyla ta nejkrásnější žena, jakou kdy potkal. Měla příliš úzký nos, trochu příliš špičatou bradu. Její tělo bylo až chlapecky štíhlé a chyběly mu ženské křivky, které u žen zpravidla oceňoval. Vzrušovaly ho však její plné, dráždivé rty a zbožňoval, když mohl polibky klouzat po jejím dlouhém, elegantním hrdle.

Výbuch touhy, který při setkání s ní opět pocítil, ho ani nepřekvapil. Chemie mezi nimi fungovala od

prvního okamžiku. Když ji před chvílí v hale po letech znovu spatřil, bylo mu rázem jasné, že se vůbec nic nezměnilo.

Na okamžik ho ovládly pochybnosti. Snaží se jí k sobě připoutat, i když jen nakrátko? Neotevře tím jen staré rány? Neměl by se raději stáhnout? Tenkrát před pěti lety mu trvalo celé měsíce, aby se z jejího odchodu vzpamatoval. Jistě, situace tehdy a dnes se nedala srovnávat. Tehdy byl čerstvě zamilovaný, naprosto poblouzněný a nemyslel na nic jiného než na lásku a svatbu. Chtěl si ji vzít a hodit za hlavu všechna svá předsevzetí. Nevěra jeho otce a její dopad na matku a rodinu ho kdysi před lety přiměly ke slibu, že se nikdy nebude na žádnou ženu vázat tak, aby mu její nevěra mohla ublížit. A přesně to se mu stalo.

Rachel způsobila, že se ještě více zatvrdil, a jeho srdce se jednou provždy uzavřelo. Jednoduše nebylo k mání.

„V kolik bych měla zítra přijít?“ vrátila ho zpět k pracovní stránce věci. Rychle se vzpamatoval. Tuhle hru dohraje až do konce.

„V osm,“ odpověděl stroze.

Pokývala hlavou a otočila se ke dveřím. Sledoval ji pohledem a ani její šedivý, nudný kostým mu nedokázal zabránit v tom, aby si představoval, jak se s ní miluje. V hlavě mu přitom dokola znělo stále stejné slovo. *Rozvedená.*

To už je lepší, pomyslel si spokojeně. Hra může začít. Tentokrát to ale bude na jeho hřišti a podle jeho pravidel.

Došla až ke dveřím a na okamžik se zastavila, jako by ještě nad něčím váhala. Pak se otočila zpět

k němu a měkkým, přesto však rozhodným hlasem se ujistila. „Dva dny, ani o hodinu déle.“

Nečekala na odpověď a již beze slov vyšla ven z kanceláře a zmizela mu z pohledu. Přišla mu neuvěřitelně sexy. Vždy kolem sebe vytvářela pro něj nepochopitelnou auru nedotknutelnosti. Bylo jedno, kolikrát se milovali, i když byl v ní a když si ho k sobě pevně tiskla stehny, nikdy nebyla ve skutečnosti jeho.

Pro muže, který byl tak jako on zvyklý mít každou ženu, na kterou si pomyslel, to bylo až dráždivě vábivé a nepochopitelné. Nedokázal se jí nabažit. Bylo však úplně jedno, kolikrát jí poskytl potěšení, kolikrát ji přivedl k orgasmu, kolikrát pod ním křičela rozkoší. Pokaždé měl jen její tělo, nikdy se ani o kousek nepřiblížil k tomu, že by se zmocnil i její duše.

Teprve když od něj tak nečekaně odešla, aby se vrátila k manželovi, pochopil proč.

Její duše nepatřila ani jí. Nemohla ji tedy dávat nikomu cizímu. Patřila muži, kterému před oltářem slíbila lásku a věrnost na celý život.

Vztek ho téměř katapultoval z pohovky. Přešel ke dveřím a prudce je přibouchl. V daném okamžiku mu bylo úplně jedno, co si budou všichni kolem myslet. Opřel se o zeď a cítil, jak se mu třese ruka.

Kde, sakra, bere tu drzost se tady jen tak objevit? Zuřil v duchu.

A proč je, kčertu, tak rád, že to udělala?

DRUHÁ KAPITOLA

Rachel spěšně prošla skleněnými dveřmi personální agentury *Lansing Employment Agency* a kývla na pozdrav recepční, která seděla u svého stolu. Nezastavila se, aby si s ní na chvíli popovídala, jen tak o ničem, jak mívala ve zvyku, a pokračovala rovnou do své kanceláře, kde se unaveně zhroutila na židli. Stáhla si mailly a začala je systematicky vymazávat. Asi v polovině svého počínání si uvědomila, že ani jeden z nich neotevřela a nepřečetla. Opřela se lokty o stůl a zabořila hlavu do dlaní. Zvolna jí docházelo, co se vlastně stalo. Do očí se jí nezadržitelně začaly tlačit slzy.

„To je to tak zlý?“ ozval se z chodby mužský hlas.

Rachel přikývla, aniž se obtěžovala zvedat hlavu.
„Ještě horší. Věř mi.“

„Ty jeden chudáčku, co kdybys mi o tom pověděla trochu víc?“ zasmál se Devon.

S velkým úsilím se napřímila a podívala se na muže, který se posadil naproti. Na sobě měl šedý značkový oblek, levandulovou košili a drahou, fialovou kravatu. Oblečení, jehož si nebylo možné nevšimnout. Jen temné kruhy pod očima naznačovaly, že má za sebou dlouhou probdělou noc.

„Jak se vede mámě?“ zeptala se.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy ***Rachelina tajemství***.

Pokud se Vám ukáзка líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.